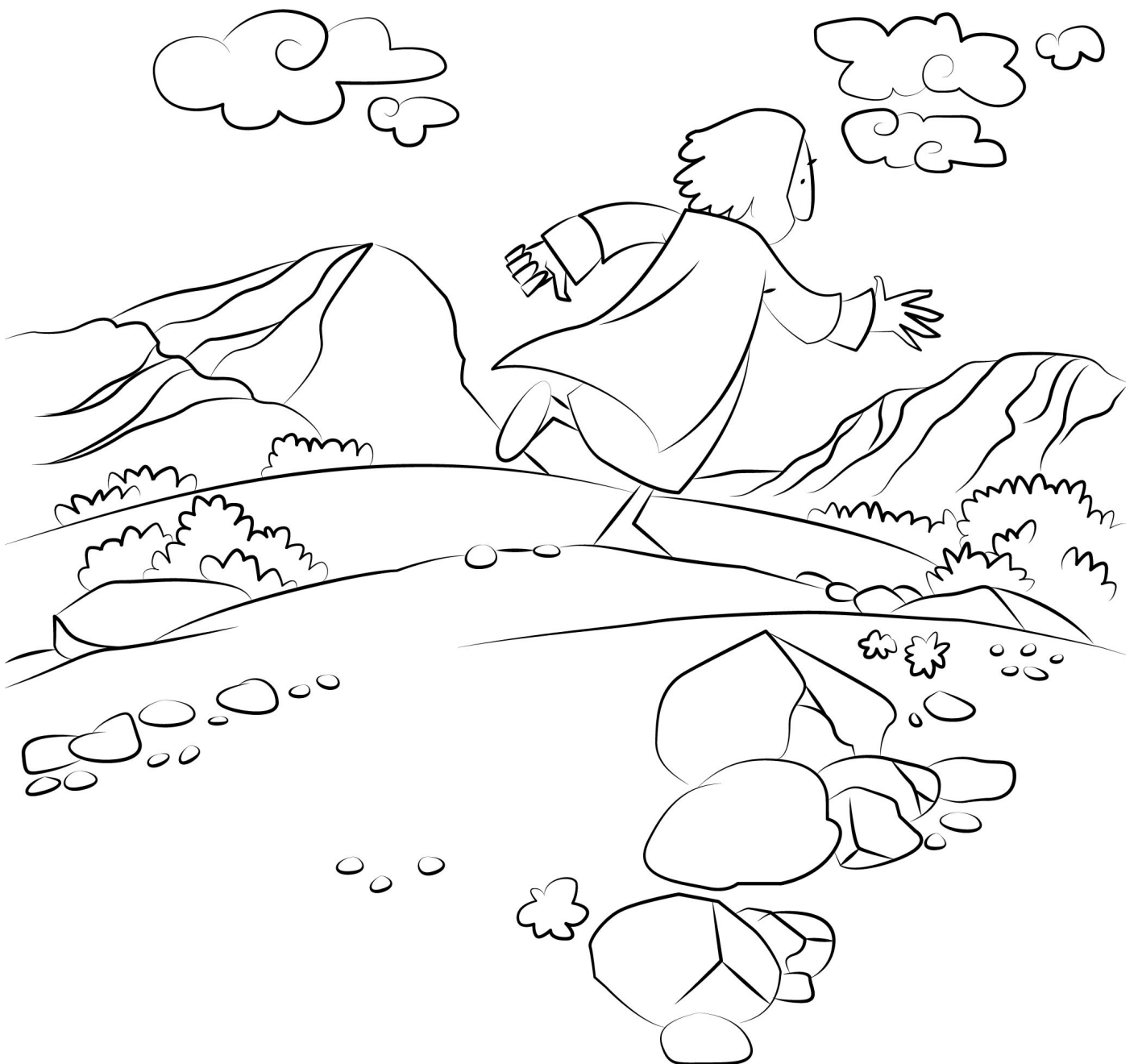

5 maart 2023

Mozes moet vluchten naar Midjan

Exodus 2:11-25

Thema: Gods weg volgen

Doel

De kinderen laten ontdekken dat Mozes eerst vreemdeling moest worden om later verlosser te kunnen zijn

Toelichting

Mozes is wel opgegroeid als Egyptenaar, maar blijft in zijn hart verbonden met Israël. Hij wil zijn volk in slavernij helpen met geweld. Mozes moet leren dat dit niet de manier is, waarop de HEER hem wil gebruiken als verlosser. Daarom moet Mozes vluchten naar Midjan, waar hij een voorlopig onderkomen vindt. Hij krijgt daar een vrouw en kind, maar voelt zich niet thuis. In Mozes herkennen we iets van Jezus. Ook Hij kwam midden in het lijden van de schepping. Vanuit de hemel als vreemdeling. Zonde, verdriet, ziekte en pijn gingen hem aan het hart. Hij wil er iets doen aan wat Hij ziet! Jezus kiest niet voor geweld, maar voor woorden en daden waarin Gods liefde zichtbaar wordt. Hij gaat gehoorzaam de weg van zijn Vader.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een prins op de vlucht

Richtlijnen: Vertel voor de jongsten gewoon de geschiedenis van Mozes. Maak je niet druk om de verbinding met Jezus als vreemdeling op aarde. Dat kunnen zij nog niet begrijpen. Vertel het verhaal sober, zonder gruwelijke details. Benadruk dat de prins op de vlucht moet en alles dat hij heeft kwijtraakt. Dat is zijn eigen schuld. Hij moet nog veel leren. Maar God gaat met hem mee. Hij trouwt, krijgt een zoon. Maar helemaal gelukkig is hij niet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Waar hoor ik thuis?

Richtlijnen: Mozes voelt zich geen Egyptenaar, maar Israëliet. Hij komt in de problemen door zijn drang om iets aan het lijden van zijn volk te doen: hij slaat een Egyptenaar dood. De bedoeling is goed, maar de uitvoering helemaal verkeerd. God kan deze driftkikker zo niet gebruiken. Hij moet Gods knecht zijn en niet zijn eigen weg gaan. Daarom moet Mozes vluchten naar Midjan. Geen Egyptenaar meer en niet bij zijn volk! Toch vindt Mozes in Midjan een tijdelijk thuis. Hij krijgt vrouw en zoon van God en als schaapherder leert hij rust en vertrouwen op de lange tochten met de kudde. Hij groeit naar Gods doel, ver weg van huis.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Vluchteling door eigen schuld

Vluchtelingen: mensen die een onderdak zoeken, gedwongen door oorlog of vervolging. Ze kunnen niet in hun vaderland blijven, maar hebben hulp nodig. Ook Nederland neemt jaarlijks duizenden mensen op. Soms gaan ze na een aantal jaar weer terug, soms ook blijven ze in Nederland wonen. Mozes moet ook vluchten. Hij nam het recht in eigen hand om zijn volk te helpen. Het resultaat is dat hij niets meer voor hen kan doen. Ver weg in Midjan leeft hij, in den vreemde. Achteraf blijkt God deze periode te gebruiken om Mozes te leren afhankelijk te zijn van Hem. Om rustig Gods weg te gaan, Gods plannen uit te voeren. Maar dat wist Mozes niet. Hij had het moeilijk. Wat zou er van hem terecht komen? God vraagt ons niet om geweld te gebruiken, maar om op Hem te vertrouwen. Hij zal in zijn liefde de mensen die lijden zeker helpen, maar op zijn manier en zijn tijd.

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 26:51-56

(Petrus dacht God te helpen door Jezus met geweld te beschermen. Jezus zegt: zo moet het niet, want zo wil God het niet. De verlossing komt door God zelf. Leef jullie volgens zijn woorden en daden.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Als volwassen man bezoekt Mozes een plaats waar zijn volksgenoten, Hebreeërs genoemd, hun slavenarbeid moeten doen. Als een Egyptenaar een van zijn volksgenoten afbeult, slaat Mozes hem dood. De volgende dag ontdekt Mozes dat zijn daad bekend is geworden en hij vlucht naar Midjan. Daar wordt hij opgenomen in de familie van priester Reüel en trouwt met Sippora.

Ondertussen gaan de jaren voorbij en roepen de Israëlieten om hulp tot God. En dan hoort Hij hun hulpgeroep.

Vers voor vers

Vs. 11vv Mozes ziet hoe zwaar de dwangarbeid is, die zijn volksgenoten moeten verrichten. Ze zijn slaven van de Egyptenaren. Hij ziet dat een Egyptenaar een van zijn volksgenoten afbeult en slaat die Egyptenaar dood. De volgende dag is Mozes daar weer en probeert twee vechtende Hebreeërs uit elkaar te halen. Een van hen zegt schamper: wie heeft jou tot onze leider aangesteld? En die vraag legt impliciet bloot dat Mozes vooruitloopt op Gods tijd. Hij kan pas de leider van Israël zijn als God hem daartoe roept, zoals beschreven wordt in hoofdstuk 3. Mozes vlucht naar het Oosten en komt bij een stam van de Midjanieten. Die woonde in de omgeving van de golf van Akaba, een zeearm van de Rode Zee (zie kaartje).

Vs.16vv Bij een waterput – een gebruikelijke rustplaats voor reizigers – ontmoet hij de zeven dochters van Reüel, later Jetro genoemd (Exodus 3:1, 18:1). Reüel (zijn naam betekent: vriend van God) wordt de 'priester van Midjan' genoemd – welke god bedoeld wordt is niet duidelijk. Mozes krijgt Sippora tot vrouw en krijgt twee zonen, de oudste heet Gersom (zie ook Exodus 18:1-4).

Vs.23vv De farao die Mozes wilde doden stierf, maar er komt geen einde aan de slavernij van het volk Israël, dat om hulp roept tot God. Dan zijn er die machtige woorden 'en God dacht aan het verbond met Abraham, Isaak en Jakob'. God gaat redding brengen maar niet buiten mensen om. Mozes kreeg zijn 'training' aan het hof van de farao, bij zijn schoonvader Jetro en in de wildernis tussen de schapen. En niet te vergeten de opvoeding door zijn moeder Jochebed en vader Amram.

Opmerking

Ook nu zijn er leiders nodig die niet alleen goed geschoold zijn, maar die geleerd hebben te luisteren naar wat God belangrijk vindt en die van Hem wijsheid verwachten.

Het schiereiland Sinai (overgenomen van bijbelseplaatsen.nl).

De golf van Akaba is de oostelijke tak van de Rode Zee en in de omgeving daarvan ligt woonden de Midianieten. Vandaaruit kon Mozes in het woestijngebied van de berg Horeb komen, in het zuiden van de Sinai (Exodus 3).

Auteur: RB

Liederen

Psalm 143: 1 en 9

Lied 538

(=Gezang 172 LvdK)

Lied 539

Lied 551

Lied 556

(=Gezang 173 LvdK)

We zwaaien met takken

Hemelhoog 195

Looft de HERE, alle gij volken

Hemelhoog 33

Alzo lief had God de wereld

Hemelhoog 104

Hij leeft

Hemelhoog 182

Waarom?

Hemelhoog 205

Weet je dat de lente komt?

Hemelhoog 207

Auteur: PZ

Een prins op de vlucht

Mozes was opgegroeid. Hij is geen kleine Israëlische baby meer die door de prinses in een mandje in het water gevonden was. Hij is een flinke jongeman. Een prins, want hij was opgegroeid in het kasteel.

Toch voelde hij altijd wel dat hij 'anders' was. En hij wist ook wel waarom. Hij was geen echte Egyptenaar, maar eigenlijk een Israëliet. Net als de andere Israëlitische mensen die nog steeds hard moesten werken voor farao.

Mozes vond het niet eerlijk. Waarom moesten deze mensen zo hard werken? Maar ja, wanneer je tegen de wensen en ideeën van Farao inging, dan werd Farao heel erg boos... En dat gebeurde.

Farao werd zo boos op Mozes dat het beter was dat Mozes niet meer op het kasteel bleef wonen. Dus hij pakte een paar spulletjes en liep weg. Nu was hij geen prins meer.

Hij had al heel lang gelopen en kwam aan op een plek waar een waterput was. Daar kon hij drinken en uitrusten. Het was een plek waar veel meer mensen kwamen om te drinken en ook om water te halen. Of om hun dieren daar te laten drinken.

Terwijl Mozes daar zat, kwamen er zeven zussen aan, met hun schapen en geiten. De dieren moesten drinken en ze wilden ook graag zakken water meenemen voor in het huis van hun vader. Maar er waren ook herders en wat vaker gebeurde...ze plaagde de zeven zusters en drongen voor. Ze lieten de zusters niet bij het water. Maar Mozes zag het! Hij sprong op en sprak de mannen aan. Hij zorgde ervoor dat de herders wachtten.

Mozes hielp daarna de zusters om het water uit de put halen en de dieren te drinken geven. Terwijl de dieren dronken haalde Jozef nog meer water uit de put, zodat ze dat mee konden nemen. Dat was aardig van Mozes!

De zusters gingen met hun dieren naar huis en vertelden hun vader wat er was gebeurd.

'Maar waarom hebben jullie die man niet uitgenodigd?', riep vader verbaasd uit. 'Laat hem hier komen en mee-eten!'

Mozes werd uitgenodigd en kwam mee-eten met het gezin. Hij bleef lang bij het gezin wonen. Mozes leerde de familie goed kennen. Een van de zussen heette Sippora. Een tijdje later trouwden Mozes en Sippora met elkaar. Ze kregen samen een zoontje, Gersom.

Hoewel Mozes moest vluchten uit het kasteel en geen rijke prins meer was, liet God zien dat Hij met Mozes mee was gegaan en voor hem had gezorgd. Mozes had nu zijn eigen gezin.

Auteur: JV

Waar hoor ik thuis?

Inleiding

Een opdracht met je ogen dicht. Ik geef je een opdracht om ergens aan te denken. Daarna vraag ik je om je duim op te steken: duim omhoog voor 'fijn', duim omlaag voor 'niet fijn'. (Let op: als leiding kan dit je informatie geven die je niet zou verwachten, ga hier op een voorzichtige wijze mee om! Misschien heb je tijdens het samenzijn even gelegenheid om een kind te spreken, te bemoedigen of de ruimte om een luisterend oor te bieden, als een kind dit wil.)

Doe je ogen dicht (en houd ze tijdens de hele opdracht dicht) Denk nu eens jouw huis. Steek je duim maar op: is je huis fijn of niet? Denk nu eens aan je slaapkamer. Steek je duim maar op: fijn of niet fijn? Denk eens aan 'mijn huis is mijn thuis'. Steek je duim maar op: fijn of niet fijn?

Doe je ogen maar weer open. Vandaag gaat het in het verhaal over de vraag: 'waar hoor ik thuis?' Een thuis is vaak je eigen huis, je voelt je daar fijn. Maar als je geen huis hebt, waar ben je dan thuis? Als je bijvoorbeeld op de vlucht moet, omdat er oorlog in je land is. Of als je moet vluchten omdat je huis niet veilig is. Waar ben je dan thuis?

Bijbelverhaal

Mozes woont al heel wat jaren in het paleis, bij de prinses die hem uit het water heeft gehaald. Mozes heeft veel geleerd in het paleis. Hij weet hoe je een goede Egyptenaar bent, hij heeft geleerd hoe het in het paleis gaat, hij weet hoe je de leiding neemt over een groep mensen. Maar hoeveel hij ook geleerd heeft en hoeveel hij ook tussen de Egyptenaren woont, hij is nooit vergeten hoe het in het kleine huisje bij Jochebed en Amram was. Hoe zijn zus Mirjam en broer Aäron met hem speelden toen hij klein was. Hij weet dat zijn naam betekent: 'ik heb je uit het water getrokken' en hij kent het verhaal van de prinses die hem in een mandje vond. Maar toch voelt hij zich niet echt Egyptenaar, hij voelt zich altijd nog een Israëliet.

Op een dag gaat prins Mozes op pad. Hij gaat kijken bij de bouw van de piramide. Daar zijn veel Israëlieten aan het werk als slaaf. Soldaten staan erbij te kijken om te zien dat er hard genoeg gewerkt wordt. Wordt er niet hard genoeg gewerkt? Dan wordt er geslagen met een zweep of een stok. Terwijl Mozes rondrijdt, ziet hij dat een Egyptische soldaat een Israëliet slaat. Mozes wordt woedend. Hij kijkt om zich heen en ziet dat er verder niemand is. Hij rent op de Egyptenaar af en slaat hem hard terug. De klap is zo hard, dat de Egyptenaar dood op de grond neervalt. Snel graaft Mozes een kuil in het zand en verbergt daar het lichaam. Alsof er niets aan de hand is, gaat Mozes daarna verder en 's avonds gaat hij naar huis, naar het paleis. Niemand is boos op hem, niemand zegt iets over het verschrikkelijke dat hij heeft gedaan vandaag. Mozes haalt opgelucht adem.

De volgende dag gaat prins Mozes weer op pad. Weer gaat hij kijken bij de bouw van de piramide. Plotseling ziet hij twee Israëlieten ruzie maken en vechten. Mozes springt van zijn paard en roept: 'Hé, waarom vechten jullie en slaan jullie elkaar? Jullie zijn toch allebei van het volk Israël?' De mannen stoppen met vechten en een van hen zegt: 'Waarom zegt u dit tegen ons, prins Mozes? Bent u soms de baas over ons? Of wilt u ons misschien doden, net zoals u die Egyptenaar gisteren gedood hebt?' Mozes schrikt. Er is dus toch iemand die heeft gezien wat hij heeft gedaan. Wat zal er met hem gebeuren als de farao dit hoort? Niet lang daarna hoort hij dat niet alleen deze twee mannen ervan af weten, maar dat veel meer mensen weten dat hij een Egyptenaar heeft gedood. Er is nog maar één ding dat Mozes kan doen. Hij moet hier weg! Weg uit Egypte, weg van de farao, weg! En dan begint Mozes te rennen. Waar gaat hij naartoe? Dat weet hij nog niet. Hij weet alleen dat hij nú weg moet, ver weg, heel ver weg.

Steeds weer kijkt Mozes achterom. Komt de farao er al aan met zijn soldaten? Maar Mozes ziet niemand achter hem aan komen. Daarom durft hij ook wat rustiger te gaan lopen. Na een aantal dagen reizen, weet Mozes zeker dat hij veilig is. Hij kijkt om zich heen, hier zou hij wel kunnen gaan wonen. Het ziet er wel anders uit dan thuis. Het is anders dan in het paleis en anders dan in het huisje van Jochebed en Amram. Mozes ziet een waterput, hier kan hij wat te drinken halen. Rustig gaat hij bij de put zitten. Terwijl hij daar zit, ziet hij zeven meisjes aankomen met een kudde schapen. De meisjes knikken naar de vreemde man die daar bij de put zit en ze beginnen met hun werk. Een voor een laten ze een emmer in de put zakken en doen ze het water in de drinkbakken zodat hun schapen kunnen drinken. Mozes kijkt naar hoe ze aan het werk zijn. Dan ziet hij één van de meisjes wijzen en angstig kijken. Mozes kijkt ook die richting uit en ziet een groep herders met hun kudde aankomen. Zodra de herders dichterbij zijn, beginnen ze te roepen: 'Dat water is van ons, voor onze schapen, wegwezen meisjes!' De meisjes roepen hun schapen en gaan een stukje verderop wachten. Mozes ziet het gebeuren en weet: 'zo gaat dat iedere dag!' Hij staat op en roept tegen de herders: 'Jullie sturen hen weg? Maar dat gaat niet gebeuren! Zij waren hier eerst, wachten jullie maar op je beurt!' De herders schrikken ervan. Deze vreemde man die zo tegen hen tekeergaat, wat gaat hij nog meer doen? De herders roepen hun schapen en gaan een stukje verderop met hun kudde staan. Mozes zwaait naar de meisjes, langzaam komen ze met hun dieren terug naar de put. En Mozes zegt: 'Geven jullie de schapen maar te drinken, jullie waren hier eerst. Zij – en hij wijst naar de herders – zullen straks zelf water uit de put moeten halen en kunnen dan hun dieren te drinken geven.' De meisjes lachen en bedanken Mozes.

Als de meisjes klaar zijn, gaan ze terug naar huis. Hun vader Reüel is verbaasd om zijn dochters al zo vroeg

thuis te zien. 'Hoe komt het dat jullie zo vroeg zijn vandaag?', vraagt hij. Zijn dochters beginnen door elkaar heen te praten. 'Even rustig aan', grinnikt vader, 'Sippora, vertel jij eens wat er aan de hand is.' Sippora lacht naar haar vader en zegt: 'Er was een Egyptische man bij de waterput. U weet dat de herders ons altijd wegsturen als wij er eerst zijn. Nu, vandaag heeft die man de herders weggestuurd. Zo konden wij onze schapen te drinken geven en hoefden we niet te wachten tot de herders klaar waren. En daarom zijn we dus zo vroeg thuis vandaag!' 'Ik snap het', zegt vader, 'en waar is die man, die Egyptenaar nu? Hebben jullie hem achtergelaten bij de waterput? Hebben jullie hem niet uitgenodigd om bij ons te komen eten?' De meisjes kijken elkaar aan en zeggen: 'Daar hebben wij niet aan gedacht, vader.' 'Ga dan nu terug naar de put en vraag of hij bij ons wil komen eten!', zegt vader Reüel. Snel gaat Sippora terug naar de put en zegt tegen Mozes: 'Onze vader wil u bedanken, komt u bij ons eten?' Mozes knikt, staat op en gaat met Sippora mee.

Na het eten vraagt Reüel aan Mozes: 'Waarom blijf je niet een poosje bij ons wonen? Ik weet niet wat er gebeurd is of waarom je hier bent, maar als je een plekje zoekt om te wonen, blijf dan bij ons.' Mozes hoeft er niet lang over na te denken. Misschien is dit wel zijn nieuwe thuis! 'Goed', zegt Mozes, 'ik blijf hier bij u wonen. Mag ik dan ook voor u werken?' En zo wordt prins Mozes nu een herder die iedere dag op pad gaat met de schapen. Hij wordt verliefd op Sippora en mag met haar trouwen van haar vader. Samen krijgen ze een zoontje. 'We noemen hem Gersom,' zegt Mozes tegen zijn vrouw Sippora, 'want dat betekent: ik ben een vreemdeling geworden en ik woon in een land dat ik niet ken.'

En hoe het gaat met de farao en het volk Israël? Daar hoort Mozes niets meer over. Maar God ziet wat er gebeurt in Egypte. Hij ziet dat de Israëlieten het zwaar en moeilijk hebben. Ze zijn verdrietig en bang. En God besluit dat er een einde moet komen aan het zware leven voor deze mensen. De farao is gestorven, er is een nieuwe farao. En de Here God heeft een plan! Een plan voor het volk Israël én een plan voor Mozes.

Gebed

Here God, dank U wel dat U dichtbij mensen bent. U bent bij mensen die geen huis of thuis hebben. U wilt voor hen zorgen. Zorgt U zo voor de vluchtelingen die hier in Nederland zijn omdat er in hun eigen land oorlog of honger is. Wilt U hen een goede plek geven, een plek waar zij zich thuis voelen. Wilt U zijn bij kinderen en mensen die geen veilig huis en thuis hebben. Wij willen hen graag helpen, geeft U ons de kracht daarvoor. Amen.

Auteur: JvdM

Vluchteling door eigen schuld

Inleiding

Het thema 'vluchtelingen' is aan de orde van de dag. Dagelijks zie je het op de televisie en lees je het op internet of in de krant. Mensen vluchten om de meest uiteenlopende redenen. Wie van jullie kan er een of meerdere redenen noemen? (Voorbeelden: oorlog, armoede, onrecht, maar ook andere oorzaken zoals criminaliteit). Iets anders: hoe is het om ergens lang op te moeten wachten? Soms lijkt het lang te duren en alsof het nooit zal komen. Wie kan er een voorbeeld van noemen?

Bijbelverhaal

De geschiedenis van Mozes is bijzonder en tegelijkertijd ook ingewikkeld. Het lot dat hem te wachten stond na zijn geboorte is verborgenheid, slavernij of de dood. Maar het ging anders, hij werd geadopteerd door de Egyptische prinses, waardoor hij prins is geworden. Als hij groot wordt, weet hij waaronder zijn volk, het volk Israël, onder gebukt gaat. De mannelijke Israëlieten zijn niets meer dan slaven van het Egyptische volk. Hierdoor krijgt Mozes een gevoel van opstandigheid. Een gevoel voor rechtvaardigheid maakt zich van hem meester. Met zijn eigen ogen ziet Mozes dat een bewaker een van de Hebreeuwse slaven afbeult. Hij weet nu hoe zwaar en onrechtvaardig het leven is van zijn eigen volk. Hierdoor wordt hij zo driftig dat hij de Egyptische bewaker om het leven brengt. Natuurlijk hoopt hij dat dit geheim blijft. Omdat hij zijn volk wil leiden grijpt Mozes ook in als hij twee Hebreeërs ziet vechten. Maar dat loopt verkeerd af. Een van hen vraagt: 'Ben jij dan soms onze leider?' Dat is al een cynische vraag, maar het wordt nog erger bij de volgende vraag: 'Wil je mij dan soms ook doodslaan?' Dan weet Mozes dat anderen het weten. Helaas weet de Egyptische koning, de Farao het inmiddels ook. De Farao heeft maar een ding voor ogen voor Mozes: de doodstraf. Dan moet Mozes natuurlijk wel vluchten! Weer ontsnapt Mozes aan zijn lot, zijn bestemming. Opnieuw wordt hij gered en krijgt hij de mogelijkheid om iets anders te doen. Het is zo duidelijk dat God met hem is, telkens weer. God heeft een plan met Mozes en wil dit voltooien, maar het vraagt tijd.

Mozes is een vreemdeling geweest in het koninklijk huis. Nu gaat hij naar een ander land, naar Midjan. Dat is een land dat in de omgeving van de golf van Akaba ligt. Vlak bij de Rode zee, in een van de zeearmen. Zoek het maar op op de kaart!

Zoals al eerder in het Oude Testament is weergegeven (ook in het Nieuwe Testament), is de waterput een belangrijke ontmoetingsplaats. Geen mens kan zonder water en daarom moet iedereen daar regelmatig naartoe.

Niet voor niets heeft de knecht van Isaak de toekomstige vrouw Rebekka ontmoet. Zo zijn er nog meer voorbeelden te noemen.

Daar is Mozes, ten eerste omdat ook hij water nodig heeft, maar misschien ook omdat hij niet weet waar hij anders heen moet. Dan komen er jonge vrouwen, de dochters van een priester, die hun schapen en geiten willen laten drinken. Wanneer andere herders met hun vee komen en hen weggagen, blijken de vrouwen kwetsbaar zonder man. Mozes springt, als vreemdeling, voor hen in de bres, zodat het vee van de vrouwen kan drinken. Zo redt hij hun bestaan.

Wat daarna gebeurt is heel bijzonder. De vrouwen komen thuis en vertellen aan hun vader wat hen is overkomen bij de waterput, dat ze beschermd zijn door een vreemdeling. De priester (die later Jetro wordt genoemd), vraagt waar de man zich nu bevindt. Als hij ontdekt dat zijn dochters hem hebben achtergelaten bij de waterput, wil hij dat ze hem onmiddellijk ophalen. Dat gebeurt ook, Mozes mag daar komen en blijven eten. Het wordt zijn nieuwe thuis. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Mozes met een van de dochters trouwt, met Sippora.

De naam van hun eerste zoon 'Gersom', verwijst naar de vreemdelingschap van Mozes. Gelukkig heeft hij een thuis gevonden, maar hij weet dat het volk Israël vrij zou moeten komen uit de Egyptische slavernij. De Farao die Mozes wilde doden, leeft al niet meer. Toch is Israël nog steeds slavenvolk.

De Israëlieten bidden tot God, ze jammeren en klagen over hun nood. God heeft dit gehoord, Hij denkt aan het verbond dat Hij met Abraham, Isaak en Jakob heeft gesloten. Zo komt alles wat er in het verleden gebeurt is weer terug in het heden. Mozes moet een tijd als vreemdeling in het buitenland verblijven. Het lijkt wel alsof God Mozes een lesje wil leren.

Zoals in het Nieuwe Testament zowel Johannes als later Jezus een tijdje naar de woestijn gaan om na te denken, is Mozes nu ook geïsoleerd van zijn landgenoten. Maar niet voor altijd, Mozes wordt klaargemaakt voor zijn belangrijke opdracht. God heeft hem geleerd dat hij dat niet met geweld moet doen, maar op een andere manier. Dit zien we ook terug in het Evangelie van Matteüs, waar Petrus Jezus met geweld wil beschermen. Maar zo moet het niet, zo wil God het niet, Gods wil is de beste. Voor Mozes, voor Petrus en voor ons allemaal.

Auteur: EvD